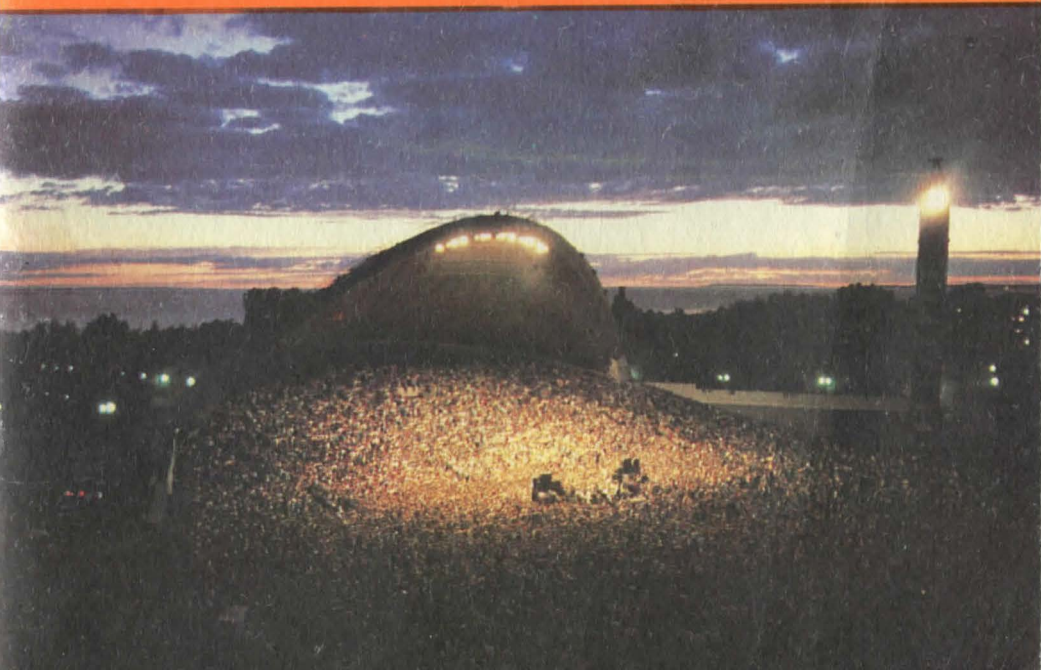

EESTI ISAMAALISI LAULE

EL - 1988

ENSV RAHVALOOMINGU JA KULTUURITÖÖ
TEADUSLIKU METOODIKAKESKUSE VÄLJAANNE

**EESTI
ISAMAALISI
LAULE**

**MEIE REPERTUAAR
10**

OKTOOBER 1988

TALLINN „EESTI RAAMAT“

Toimetuskolleegium:

H. Aassalu, I. Adamson, E. Ait, T. Hanschmidt, H. Hindpere,
E. Eelmaa, A. Kalamees, H. Kotli,
A. Ojalo (peatoimetaja)

Kaane kujundus: E. Loopere, Jüri Vendelini slaid
Noodigraafika: L. Ehala
Koostanud A. Põldmäe ja M. Põldmäe

MU ISAMAA ON MINU ARM

L. KOIDULA

A. KUNILEID

Andante

1. Mu i - sa-maa on mi-nu arm, kel südant armud
2. Mu i - sa-maa on mi-nu arm, ei te-da jä-ta
3. Mu i - sa-maa on mi-nu arm, ja tahan pu-ha-

ma, sull' lau-lan ma, mu ü - lem õnn, mu
ma, ja peak-sin sa - da sur-ma ma ta
ta, su rü-p - pe hei-dan u - ne - le, mu

õit - sev Ees - ti - maa! { 1. Su va - lu sü - da -
pä - rast su - re - ma! { 2. Kas lai-mab vöö-ra
3. Su lin-nud und mull'
pü - ha Ees - ti - maa! 1. Su
2. Kas
3. Su
ff

mes mul keeb, su õnn ja rõõm mu rõõm, saks teeb, mu
ka - de - dus, sa e - lad siiski sü - da - mes, mu
lau-la - vad, su põr - must lilled õit - se - vad, mu
va - lu sü - da - mes mul keeb, mu rõõmsaks teeb, mu
lai-mab vöö - ra ka - de - dus, sa sü - da - mes, mu
lin-nud und mull' lau - la - vad, ja õit - se - vad, mu

1-3. i - sa-maa, mu i - sa-maa, mu i - sa - maa!

Научно-методический центр народного творчества и культурно-просветительной работы ЭССР. НАШ РЕПЕРТУАР № 10. Эстонские патриотические песни. На эстонском языке. Художник-оформитель Э. Лопере. Нотная графика Л. Эхала. Таллинн, изд-во „Эсти раамат“. Тоimetajad E. Ait ja T. Tiiman. Kunstiline toimetaja A. Kangur. Tehniline toimetaja V. Kohv. Korrektor U. Riitsbek. OIB № 7216. Laduda antud 01. 09. 88. Trükkida antud 13. 09. 88. Formaat 60x90/16. Ofsetpaber nr. 2. Kiri: literaturnaja. Ofsettrükk. Trükipoognaid 4,0. Tingtrükipoognaid 4,0. Tingvärvitõmmiseid 8,50. Arvestuspoognaid 4,14. Trükiarv 150 000. Tellimus nr. 370. Hind 40 kop. Kirjastus „Eesti Raamat“, 200090, Tallinn, Pärnu mnt. 10. Tallinna Raamatutrükikoda, 200108, Tallinn, Laki 26.

MU ISAMAA, MU ÕNN JA RÕÕM

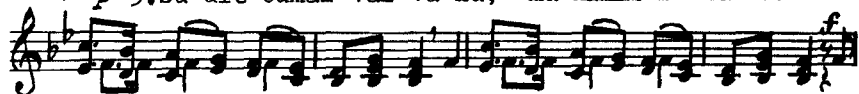
J. V. JANNSEN

F. PACIUS

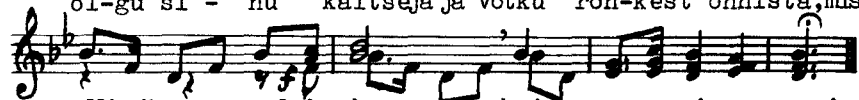
Hoogsalt

1. Mu i-samaa, mu õnn ja rõõm, kui kauris o-led sa! Ei
2. Sa oled mind ju sünni-tand ja üles kas-vatand! Sind
3. Su üle Jumal val-va-ku, mu kallis i-sa-maa! Ta

lei-a mi - na iial tääl see suure, lai - a ilma pääl mis
tänan mi - na a-la-ti ja jään sull' tru-iks surmani! Mull'
ol-gu si - nu kaitseja ja võtku roh-kest õnnista, mis

mull' nii armas oleks ka, kui sa, mu i-sa-maa!
kõi-ge armsam oled sa, mu kallis i-sa-maa!
ii-al et-te võtad sa, mu kallis i-sa-maa!

mis mull' nii armas oleks kui mu i-sa-maa!
mf h. Mull' kõige armsam oled, kallis i-sa-maa!
mis iial et-te võtad, kallis i-sa-maa!

ISAMAALE

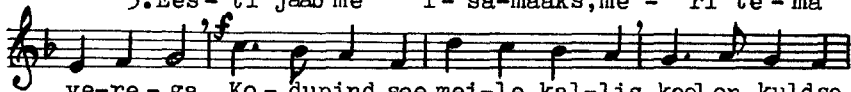
E. REMMELGAS

E. VÕRK

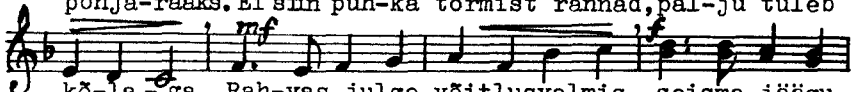
Vaimustusega

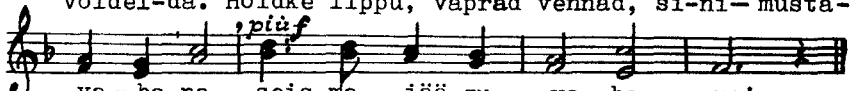
1. Ees-ti on me i-sa-maa, loo-dud vae-va,
2. Ees-ti on me õnn ja arm, saa-tus sul-le
3. Ees-ti jääb me i-sa-maaks, me - ri te-ma

ve-re-ga. Ko-dupind, see mei-le kal-lis, keel on kuldse
ol-nud karm. Loo-ja kõrgel ik-ka val-vel hoi-ab mei-e
põhja-raaks. Ei siin puh-ka tormist rannad, pal-ju tuleb

kõ-la-ga. Rah-vas julge, võitlusvalmis, seisma jäägu
e-lu-tuld, kuu-leb meie ü-his-palvet: "Kandku rohket
võidel-da. Hoidke lippu, vaprad vennad, si-ni-musta-

va-ba-na, seis-ma jää-gu va-ba - na!
vil-ja muld, kand-ku roh-ket vil-ja muld!"
val-ge-ga, si - ni - mus-ta - val-ge - ga!

EESTI LIPP

M. LIPP

E. VÕRK

Vägevasti

1. Kau-nis-ta - gem ees-ti ko-jad kol-me ko-du -
2. Si - ni-ne on si - nu tae-vas, kal-lis Ees-ti
3. Si - ni-ne ja must ja val-ge kau-nis-ta-gu

vär - vi - ga, mil - le al-la ees - ti po - jad
ko - du-maa, o - led kord sa o - hus, vae - vas,
Ees - ti-maad, vi - li võr-su - gu siin sel - ge,

ü - hi - selt võiks koondu-da; ü - hi-ne neil
sin-na ü - les vaa-ta sa; must on si - nu
pai-su - gu tal täieks pead; vap-rast mee-lest,

ol-gu püü-e ü-hes ven-na ar-mu-ga. Kostku võimselt
mul-la pin-da, mi-da hi-gis ha-ri-tud, must on kuub, mis
ven-na ar-must eesti ko-jad kõ-la-gu, kostku tae-va

mei-e hüü-e: Ees-ti, Ees-ti, e - la sa!
ees-ti rin-da va-nast ju-ba var-ja - nud.
poo-le põr-must: Ees-ti, Eest-ti, e - la sa!

SIND SURMANI

L. KOIDULA

A. KUNILEID

Moderato

1. Sind sur-ma-ni küll ta - han ma kalliks pi-da -
 2. Mu Ees-ti vai-nud, jö - ed, mu kuldne e - ma -
 3. Kuis on su po-jad vah - vad, nii vap-rad, tu-ge -
 4. Ja tae-va-tuul ja päi - ke sind õitsel hoi-a -
 da, mu õit-sev Ees-ti ra - da, mu
 keel, teid kõrgeks kii-ta ta - han, ma
 vad, su tütreid na-gu lil - led, nii
 vad, su o - ma võim ja vä - gi sind
 kau-nis ko - du - maa, mu kaunis kodu - maa!
 sur-ma - tun-nil veel, ma surma-tunnil veel!
 õitsvad, nä-gu - sad, nii õitsvad nägu - sad!
 vae-nus var-ja - vad, sind yaenus varja - vad!
 5. Kuid tihti siis-ki lei - an su sil-mis pi - sa -
 raid! Mu Ees-ti-maa, oh loo - da: nüüd
 a - jad muu-tu - vad! Meil tu-le-va-seu
 tun - nid veel too-vad kin-ni - tust! Käi
 kindlalt! Nõua õi-gust! Aeg an-nab a - ru -
 tust, aeg an - nab a - ru - tust!

ISAMAA MÄLESTUS

RAHVALUULE. „KALEVIPOJA“
 SISSEJUHATUSEST

K. A. HERMANN

Andante

I - sa-maa i - lu hoi - el - des,
 vaen - las - te vas - tu vöi - del - des
 va - ri - se - sid vap-rad val-lad, köl-le - ta - sid
 ki-hel - konnad muiste-pöi-ve mul - la al -
 la. I - sa-maa i - lu hoi - el - des,
 vaen - las - te vas - tu vöi - del - des
 va - ri - se - sid vap-rad val-lad, köl-le - ta - sid
 ki - hel - kon - nad muis - te põi - ve mul - la al -
 la... Nende mu - re-mul - ju - tu - sed, nende
 pii-na - pi - gis - tu - sed, muistsed kal - lid mäles -
 tu - sed kostku mei - le kustu - ma - ta, kostku
 mei - le kustu - ma - ta, kostku meile kustu - ma - ta!

KAUNIMAD LAULUD

P. RUUBEL

F. SAEBELMANN

Vaimustusega

1. Kau-ni-mad lau-lud pü-hen-dan sull',
 2. Prii-u-se-päi-ke paistab me maal,
 va-ne-ma-test ar-mas-ta-tud kallis ko-du-maa!
 pru-su-ja-test va-bas-ta-tud Ka-le-vi-te raal!
 Võim-sas-ti tuk-sub sü-da siis mul,
 Or-ju-se-küt-ked pu-rus-tud maas,
 kui sul-le lau-lan, mu i-sa-maa!
 muis-te-ne prii-us meil jäl-le käes!
 Tae-vas-se tõu-seb tu-gev lau-lu-hääl
 Sä-ra-ma löö-nud ko-du-pin-nal koit,
 sü-da-me-põh-jast vai-mus-tu-se-väel,
 Ees-ti-maa tae-vas va-ba-du-se-loit!
 Pü-ha-maks päi-gaks o-led mul ik-ka,
 Pa-re-mad päe-vad paistma meil jää-vad,
 kau-ni-veel sü-da tuk-sub mul sees!
 kau-ni-mad a-jad oo-ta-vad ees!
 Võim-sas-ti kõ-la siis, ü-hi-ne laul:
 Öit-se-gu, kas-va-gu, ko-du-maa!

VEEL KAITSE, KANGE KALEV

A. KALJUVALD

M. HÄRMA

Mõõdukalt

Veel kait-se, kan-ge Kalev, o-ma lap-si ja
 õ-pe-ta neid vahvalt võitle-ma! Ning
 Lin-da-e-ma õr-nu võ-su-ke-si veel
 ik-ka kas-va-ta ja ko-su-ta! Ja
 priius kuldne, saa-da koi-du-sä-ra veel
 ü-le pü-ha, kal-li ko-du-maa! Oh vii-bi
 Oh vii-bi veel, oh vii-bi veel, oh
 vii-bi veel, vii-bi veel, vii-bi veel,
 vii-bi veel, et si-nu kot-ka-tiivad ka
 vai-mu-küt-ked Ees-ti rahvalt vii-
 vad, ka vai-mu-küt-ked Eesti rahvalt vii-vad!

ISAMAA, ÕITSE SA!

J. M. EISEN

M. HÄRMA

Parajalt

1. I - sa-maa, õit - se sa! I - sa-maa,
2. I - sa-maa, kas - va sa! I - sa-maa,
3. I - sa-maa, e - la sa! I - sa-maa,

õit - se sa! Kal - li-mat va - ran-dust
kas - va sa! Si - nu-le e - ne-se
e - la sa! Õit - se ja kas - va ja

il-mas mul po-le, si - nu-ta kõik mi-nul
o - len ma an-nud, kät - kist nii kau - a kui
e - da - si as-tu, e - la ja vaen - lastel

tü - hi ja ko - le. Arm-samat e - ne-sel ma ei
hau-da mu kan-nud. O-maks mult võ-ta, mis pa - kun
as-tu sa vas-tu i - gavest, i - gavest õn - ne -

saa: I - sa-maa, i - sa-maa, õit-se sa!
ma: I - sa-maa, i - sa-maa, kas-va sa!
ga: I - sa-maa, i - sa-maa, e - la sa!

OH MULILUS ISAMAJA

C. R. LINNUTAJA

A. THOMSON. Sdn. J. Aavik

Moderato

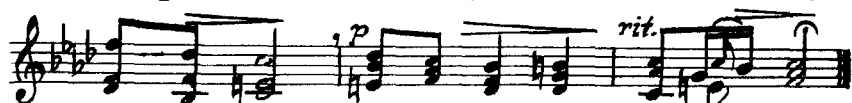
Oh mu i - lus i - sa-ma - ja, oh mu kal - lis

ko - du-maa! Oh-kan-tei-e õh-ku ta-ga, vaene võõrsil

hin-ga - ta! Tae-va-tuuled, armu-huuled! Kandke ko - ju

ter - vi - sed, kandke ko - ju ter - vi - sed!

MIKS SA NUTAD, LILLEKENE

L. KOIDULA

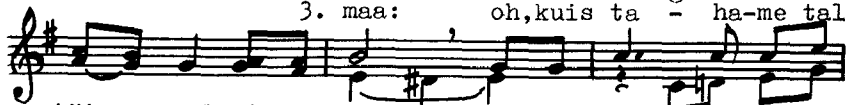
EESTI RAHVAVIIS

Kaeblikult

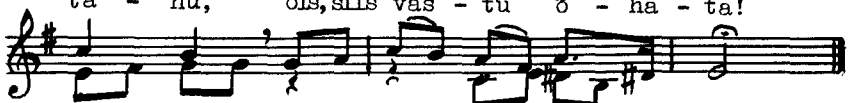
1. Miks sa nu - tad, lil - le - ke - ne, nu - pud
2. Tõs-ta peäd, mu õi - e - ke - ne, koit õn
3. Kui ta lõu-na - val-gust puis-tab ü - le

1. raid? kas sa ras - ket hin-ge
2. daks! o - mad hiilg' - vad kiired
3. maa: oh, kuis ta - ha-me tal

täis sul pi - sa - raid? kas sa rasket
saa - nud i - san-daks! o - mad hiilg'vad
õits - va i - sa-maa: oh, kuis ta - ha -

va - lu, hel-la-ke, ka tun-da said?
saa - dab, et nad nut - tu kui-va - taks.
tä - nu, õis, siis vas - tu õ - ha - ta!

hinge va-lu, va-lu tunda said?
kiired saadab, nuttu kuiva - daks.
me tal tä-nu vastu õ-ha - ta!

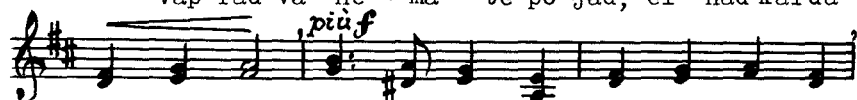
TULGE KOKKU, EESTI POJAD

A. KRULL

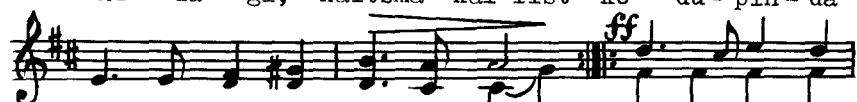
Võimsalt

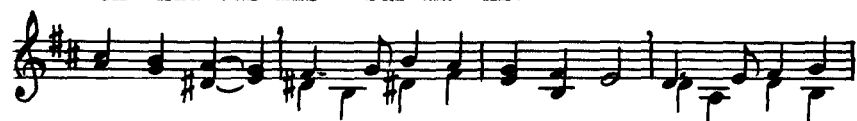
1. Tul-ge kok-ku, Ees-ti po-jad, tulge Ees-ti
Mei-le ik-ka o - led armas, kaunis Ees-ti
2. Sul-le, mei-e kuld-ne ko-du, on me laulud
sä-ra, päi-ke, Ees-ti ü - le kuld-sena ja
3. Kui ka tu-hat il - ma-vä-ge püü-aksid meid
Vap-rad va - ne - ma - te po-jad, ei nad karda

pin-na - le, kau-gelt me - relt sõit-ke uh - kelt
ko - du - maa, ai - nult kal-list Ees-ti ko - du
pü - hen - dud, sul - le laul-vad Ees-ti tüt-red,
soo - ja - na, kau - nis, kuld-ne, ar - mas Ees-ti,
hä - vi - ta, ees - ti rah - vas sei-sab kindlalt
ke - da - gi, kaitsma kal-list ko - du - pin-da

va - ba 'Ees-ti ran-na - le!
ta - ha - me kõik ü - lis - ta.
Ees-ti po - jad ü - hen - dud: 1-3. Ar - mas ko - du,
va - ba Ees-ti, e - la sa!
vae-nu - hir - mu kart-ma-ta!
on nad val-mis sur-ma - ni!

Ees-ti - maa, õit - se vilja-põl-lu-na, va - balt seisa

kal-ju-na, e - lu - tormi kartma-ta! kartmata!

VÕÕRSIL

A. GRENZSTEIN

J. KAPPEL

Aeglaselt

1. Ük - sin - da, ük - sin - da, pe - an võõrsil
2. I - sa - maa, i - sa - maa, millal saansu
3. Nu - tu - ga, nu - tu - ga, pe - an võõrsil
4. Ko - du - maal, ko - du - maal! Sääl ma rei-sin

rän - da - ma! Pi - sar läi - gib lei - na laugel:
pin - nal - la! Mil - lal paist'vad si - nu mä - ed,
rän - da - ma! Ei siin e - ma - keelt ma kuu - le,
röö - mu ra'al! Sääl mu lah - ked lau - lud liik'vad,

kaunis i - sa - maa on kaugel! Kaugel i - lus i - sa -
võtvad kais - su si - nu kä - ed! Kes sind oo - tab nu - tu
ei mu mõ - te lus - til luu - le: Kaugel hel - de e - ma
lil - le - nu - pud nur - mel kiik'vad, hülg'vadaa - sal i - lu -

maa! I - sa - maa, i - sa - maa!
ga! nu - tu - ga, nu - tu - ga!
keel! e - ma - keel, e - ma - keel!
sal! ko - du - maal, ko - du - maal!

OH EESTI ISAMAA

J. KAPPEL

Kindlalt

1. Oh Ees-ti i - sa - maa, mul kõige kallim o - led

2. Mu Ees-ti e - ma - keel! Sind kuules rõõmsaks läheb

sa! Ma kõn - nin si - nu pin - nal - la ja

meel! Su kõ - la sü - dant su - la - tab, su

ui - nun si - nu rin - nal - la, *tr hää!*
ka - ja tae - va u - la - tab, mu kau - nis Ees-ti

tr hää! 1-2. mu kau - nis Ees-ti i - sa - maa!
e - ma - keel!

kau - nis Ees-ti i - sa - maa! Mu
e - ma - keel! Mu kau - nis i - sa - maa! Mu

e - ma - keel! Mu kau - nis e - ma - keel! Mu

kau - nis Eesti i - sa - maa! Mu i - sa - maa!

kau - nis Eesti e - ma - keel! Mu e - ma - keel!

EESTLANE OLEN JA EESTLASEKS JÄÄN

M. EISEN

J. KAPPEL

Vaimustatult

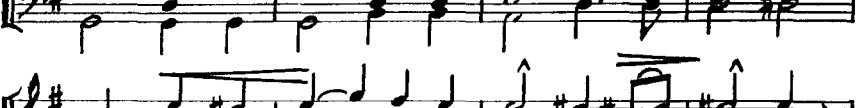
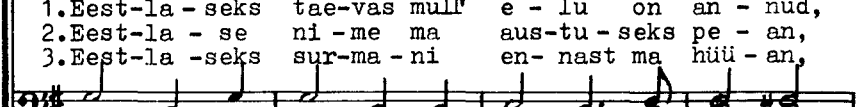
1-3. Eest - la - ne o - len ja eest - la - seks jään,

ku - ni ma e - lan ja hau - as - se lään.

1. Eest - la - seks tae - vas mull' e - lu on an - nud,
2. Eest - la - se ni - me ma aus - tu - seks pe - an,
3. Eest - la - seks sur - ma - ni en - nast ma hiiu - an,

eest - la - seks e - ma mu il - ma - le kan - nud;
ar - mas - tust te - ma sees a - su - mas te - an;
eest - las - te hääks mi - na e - la - da piü - an;

KOSTKE, LAULUD, EESTI KEELES

M. LIPP

J. KAPPEL

mf

eest-la-seks e - ma mind i - me-tand rin-nal,
pa - ku-taks kuulsust ja pa - ku-taks ra - ha:
eest-las-te õn - ne - tust ta - han ma maitsta,

mf *f* *p* *rit.*

eest-la-seks as-tund ma i - sa-maa pin-nal!
eest-la-se ni - me ei jä - ta ma ma - ha!
eest-las-te õn - ne ja õn - nis-tust kaitsta!

a tempo *mf*

Eest-la - ne o - len ja eest-la - seks jään,

f *sf* *p*

ku - ni ma e - lan ja hau - as - se läen.

Moderato con moto

f

1. Kostke, laulud, eesti keeles, kostke, kandle kõ - li -
2. Eesti vaim on vastu pannud katku, nälja ae - ga -
3. Peipsi järvest Pärnu ran - da, Koivast Soome la - he -

f *ff*

nad, ees - ti kee - les, ees - ti mee - les ü - len -
del, Ees - ti me - hed mõõ - ka kan - nud, valu -
ni, õit - se, hal - jas Ees - ti ran - da, ei siit

mf

da - ge i - sa - maad! Isamaad! Ü - hes mee - les, ü - hes
sa - mat vaen - lastel! Vaprus on, vaprus on meil uu - est
lah - ku il - mas - ki, pakutaks, pa - ku - taks ka pal - ju

p *f*

kee - les Va - ne - mui - se või - mul - la, kostke,
an - nud, mis me o - ma al - gu - sel; se - da
hin - da, kul - la - kirstud kuh - ja - ni! Laulgem

ff *f*

laulud, ees - ti kee - les, kostke kandle kõ - li - nad!
laulgem ees - ti kee - les, kostku kandle kõ - li - nad!
se - da ees - ti kee - les, kostkekandle kõ - li - nad!

MINGE ÜLES MÄGEDELE

M. VESKE

K. A. HERMANN

Maestoso

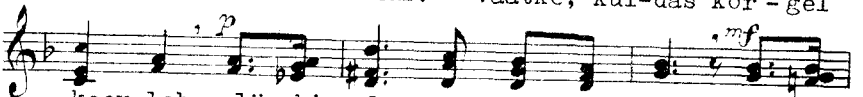
1. Minge ü-les mä-ge-de-le, tuule õr-na õ-hu-
 2. Vaatke, metsad pil-ve poo-le tõstvad latvu uh-ku-
 3. Vaatke, rohke ru-kis hül-lib uhke nurme nõlva-
 4. Vaatke karja lus-ti-pi-du le-he-rikkas lepi-

le! Vaatke al-la o-ru-põh-ja ü-le
 ses! Kuulge, kui-das kaa-sik ko-hab lehka-
 del! Tõ-u-vi-li tõe-tab an-da rohket
 kus! Kuulge kar-ja-las-te lau-lu vastu-

lil-le-hiil-gu-se! Vaatke, kuidas o-ja
 va-tes leh-te-des! Vaatke, jõ-ed, jär-ved
 saa-ki sü-gi-sel. Vil-ja-pui-e oks-te
 helk-jas võ-si-kus! Vaatke, kui-das kõr-gel

keer-leb lä-bi lu-ha läi-ki-va! Ja siis
 läik-vad met-sas vir-ven-du-se-ga! Ja siis
 ot-sas hiilgvad an-ded i-lu-ga! Ja siis
 võl-vil tae-vas hel-gib si-na-ga! Ja siis

hüüd-ke al-la õr-gu:
 hüüd-ke ü-le met-sa:
 hüüd-ke ü-le nur-me: "I-lus o-led, i-sa-
 hüüd-ke tae-va poo-le:

maa, i-lus o-led, i-sa-maa!"

ÄRKA ÜLES, ISAMAA!

M. LIPP

A. LÄTE

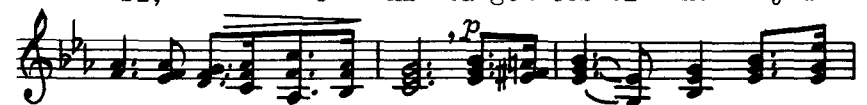
Võimsalt

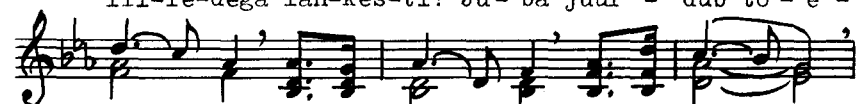
1. Vaatke, kuidas hommik koidab i-das ilul hiilga-
 2. Är-ga-kem siis, Eesti po-jad, Eesti tütreid ühtla-

val, vaat-ke, e-ha-täh-ti loi-dab,
 si, e-hi-ta-gem ees-ti ko-jad

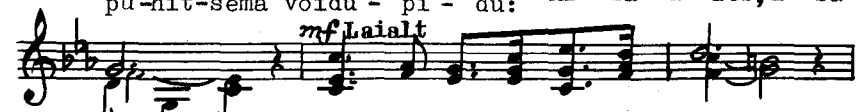
helkval ehtel kauni-mal! Vaatke, kui-das roo-si-
 lil-le-dega lah-kes-ti! Ju-ba juur-dub tõ-e-

kä-ed sõl-mi-tud on ar-mus-sa!
 i-du va-bas-ta-tud vallas-sa

Al-la hüüdvad taeva vä-ed:
 pü-hit-sema võidu-pi-du: Är-ka ü-les, i-sa-

maa! Är-ka ü-les, i-sa-maa!

Är-ka ü-les, i-sa-maa!

KUS PÕHJALAHE KOHISEB

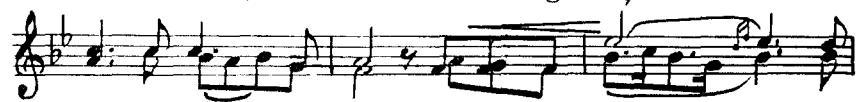
(OH KALLIS, KAUNIS PÕHJALA)

A. LÄTE

Tundega, MM=76

1. Kus Põh-ja-la-he ko-hi-seb, ta kaldal
3. Ehk kuld-ne koht nüüd kaugel-la, kust lahku-

i-lu i-da-neb, seal on mu kal - - lis
sin ma nu-tu-ga, mul siiski sin - - na

ko-du-maa, mis kallim mul veel kül-las-ta.
sõu-ab meel, veel vaimus pa-le-u-se teel.

2. Seal org on armsas o-ra-ses ja lehtpaud
4. Ja pe-ak-sin ma il-mas-ki veel sinna

lehk-vais õil-me-tes, seal o-lin
jõud-ma ta-ga-si, siis lau-lak-

na - - gu lau-lu-lind,
sin ma rõõ-mu-ga:

kui ar-mus tuk - sus õn-nis rind.
Oh kallis, kau - nis Põh-ja-la!

MEIL AIAÄARNE TÄNAVAS

L. KOIDULA

II. STI RAHVAVIIS

Sdn. A. Kunileid

Aeglaselt

1. Meil ai - a - äär - ne tä - na - vas, kui
2. Kus e - ha - ni ma män - gi - sin küll
3. Kui ü - le ai - a taht - sin siis ta
4. Aeg tu - li. Maa ja me - re pääl silm

ar-mas o-li see! Kus kas-te-hei-nas
lil-le, ro-hu-ga, kust va-na-taht-käe
kom-bel vaa-da-ta! "Laps oo-ta," üt-les
mõn-da se-le-tas: ei pool nii ar-mas

põl-vi-ni me lap-sed jook-si - me!
kõr-val mind töö tup-pa ma-ga - ma!
ta, "see aeg on kiir-küll tu-le - ma!"
õl-nud säääl, kui kü-la-tä-na - vas!

MU ISAMAA ARMAS

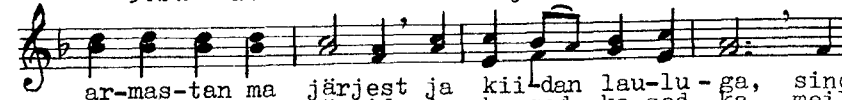
M. KÖRBER

SAKSA VIIS

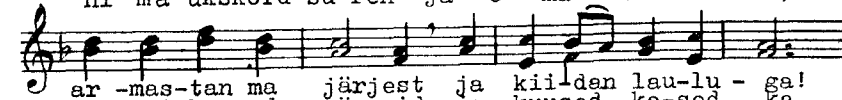
Parajalt

1. Mu i - sa-maa ar-mas, kus sündi-nud ma! Sind
2. Ei seedrid, ei palmid, ei kas-va siin maal; meil
3. Ei hõ-be-dat, kul-da ei lei-ta me maal, kuid
4. Oh, õit-se veel kau-a, mu i - sa-de maa, see
5. Su hooleks end an-nan ja truuks sulle jään, ku -

ar-mas-tan ma järjest ja kii-dan lau-lu-ga, sind
siiski ke-nad männid ja kuused, ka-sed ka, meil
vil-ja-kandjat mul-da on küllalt i - gal pool, kuid
maa, kus palju vahvust ja vai-mu-va-ra ka, see
ni ma ükskord su-ren ja o - ma hau-da läen, ku -

ar-mas-tan ma järjest ja kiidan lau-lu - ga!
siis-ki ke-nad män-nid ja kuused, ka-sed ka.
vil-ja-kandjat mul-da on küllalt i - gal pool.
maa, kus pal-ju vah-vust ja vai-mu-va-ra ka!
ni ma ükskord su-ren ja o - ma hauda läen.

ISAMAA HIILGAVAL PINNALLA PAISTAB

(L. KOIDULA JÄRGI)

J. ENNOLA

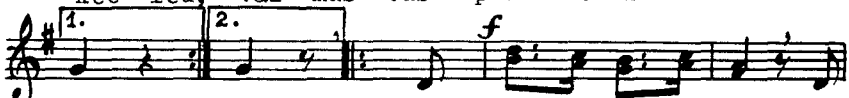
Hoogsalt

1. I - sa - maa hiil - ga - val pin - nal - la
i - sa - maa si - na - valt võl - vil - ta
2. Ku - ku - lind kau - nis - ti kuu - si - kust
õit - se - lind õr - nas - ti haa - vi - kus
3. Ko - du - maa kau - ni - dus kõi - dab me
hõis - ka - vad hää - led ja kõ - la - vad

pais - tab ko - du mul kau - ni - ke, kal - li -
vaat - vad vil - ku - vad kõi - dud mu kamb - ris -
kos - tab, ä - ra - tab ui - nu - va loo - du -
hõis - kab, he - li - nad hõl - ju - vad aa - sa -
mee - led, tii - vus - tab tuk - su - ma sü - da -
kee - led, vai - mus - tus pää - se - nud val - la -

ke;
se,
me;
se.
le. Oi, laa - ri, laa - ri - laa, oi,
le.

laa - ri, laa - ri - laa! Õit - se ja hal - jen - da,

sün - ni - maa! sün - ni - maa!

ISATALUST LAHKUDES

M. VESKE

M. HÄRMA

Andante

1. Kui mu kallist i - sa - ta - lu ju - ma - la - ga jätsin ma,
2. Vära - valt ma ü - le välja sõitsin venna saatu - sel,
3. Verd mul üles: "Ä - ra nuta, ä - ra e - nam kaeba nii!
4. "Hõia hobust kinni vähe, las' mind vaata ta - ga - si,
5. "Juma - la - ga i - sa - ma - ja, nurm ja niit ja karjamaa!

tundis mi - nu sü - da va - lu, mis ei võinud ü - tel - da.
sõitsin ü - le nurme - sel ja, kust veel kodu nähta - val.
Mi - na vas - tu: "Ä - ra rutta, siit näen kodu vii - ma - ti."
ehk ei saa ma e - nam nü - ha, i - sa - ta - lu iial - gi."
Taevas an - na, mis teil vaja, Jumal küll teid õnnis - ta!"

PÜHENDUS

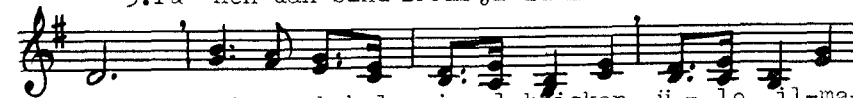
E. WÖHRMANN-LEEMETS

A. KAPP

Parajalt

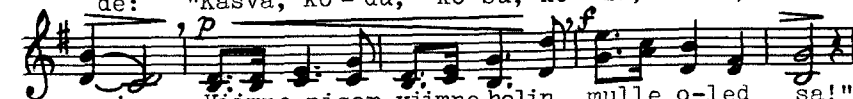
1. Pü - hen - dan sind looks ja lauluks o - ma kandle -
2. Val - gu - se - le, päi - ke sel - le vas - tu purje -
3. Pü - hen - dan sind looks ja lauluks o - ma kandle -

le, kui ma uh - kel rinnal hõiskan ü - le il - ma -
ta, Jul - gel tüüril kot - ka - len - nul lei - da õn - ne
le, kui ma uh - kel rinnal hõiskan ü - le il - ma -

de: "Kasva, ko - du, ko - su, ko - du, õitse, i - sa -
sa! Me - re - mü - ha, taeva - si - na võidu - lau - luks
de: "Kasva, ko - du, ko - su, ko - du, õitse, i - sa -

maa! Viimne pisar, viimne helin mulle o - led sa!"
loon; viimse viisi o - ma kandlelt hõiskel sulle toon!
maa! Viimne pisar, viimne helin mulle o - led sa!"

MU EESTIMAA

P. GRÜNFELDT

K. TÜRNU

Parajalt

1. Ees - ti, mu ar - mas, kal - lis ko - du -
2. Koi - du ja hä - ma - ri - ku ko - du -
3. Ju - mal sind kaitsku, kal - lis ko - du -

maa! Mu i - lus maa, mu pü - ha
maa! Mu sün - ni - maa, mu lau - lu -
maa! Su rah - va - ga, su rah - va -

maa! Ma lä - hen lä - bi si - nu
maa! Kes o - ma maa ja me - re -
ga! Kui ju - hib Ta sind töö - e

eest su prii - ust kaitstes tu - lest,
ga said va - bas - ta - tud ve - re -
teel ja us - ta - vaks jääb si - nu

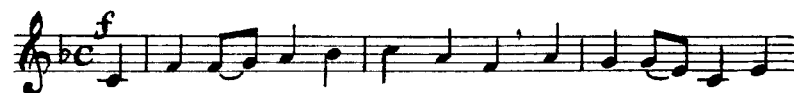

veest, et õits - ta sa võiks va - ba - na!
ga: jää seis - ma sa, mu Ees - ti - maa!
meel, siis sei - sad sa, mu Ees - ti - maa!

MU RANNIKMAA

J. KASK

M. SAAR

1. Mu ran - nik - maa, mu me - re - laht, mu e - lu ü - lim
2. Mu ko - du - maa, mis mu - re - ga on hoitud põlvest
3. Mu õn - ne - maa jääb pü - si - ma, ei kee - gi te - da

aa - re; ei o - le sellist pai - ka kaht all
põl - ve ja lu - nas - ta - tud ve - re - ga - su
mur - ra! Siin ta - han va - balt e - la - da ja

kau - ni tae - va - kaa - re.
eest on mei - e pal - ve. See maa, mis mulle olnud
va - ba - na ka sur - ra.

hõl - liks, jääb i - ga - ves - ti mul - le kal - liks, see

maa, mis mulle olnud hõl - liks, jääb i - ga - vesti mulle kal - liks.

ÜHTE LAULU TAHAKS LAULDA

G. SUITS

R. PÄTS

Võimsalt

1. Üh - te laulu ta - haks laulda, ühte ai - nu -
 2. Ko - haks läbi rah - va hin - gest, tõuseks meeste
 3. Üh - te laulu ta - haks laulda, ühte ai - nu -

kest: mis kui vägev me - re - lai - ne
 meel, lööksid välku vai - mu - mõõ - gad
 kest: mis kui vägev me - re - lai - ne

ker - kiks sü - da - mest. Mis kui vä - gev me - re -
 suur - te töö - de teel. Lööksid väl - ku vai - mu -
 ker - kiks sü - da - mest. Mis kui vä - gev me - re -

lai - ne vee - reks ü - le maa, kohaks
 mõõ - gad ko - du - tae - va all. Ja nii
 lai - ne vee - reks ü - le maa, kohaks

lä - bi rahva hin - gest hiigla - i - ha - na.
 mõn - da kuldset täh - te sä - raks ü - le - val.
 lä - bi rahva hin - gest hiigla - i - ha - na.

MULGIMAALE

H. ADAMSON

J. SIMM

Hoogsalt

1. Om maid maa - il - man tu - handit ja rahvit mitmit
 2. Ää, ku - ri kui las ol - la ta, ku Pikän - sillast
 5. Om maid maa - il - man tu - handit ja rahvit mitmit

mil - ju - nit, üits - ai - nus Mul - gi - maa, üits -
 ü - le saa, suud an - na mul - lal ma, suud
 mil - ju - nit, üits - ai - nus Mul - gi - maa, üits -

ai - nus Mul - gi - maa. ai - nus Mul - gi - maa!
 an - na mul - lal ma.

3. Ja ü - te - aind - sa mõtte - ga ma ei - dä õh - tu
 4. Oh ku - nas ma su jälle näe! Oh ku - nas ko - dun

ma - ga - ma ja tõu - su om - mu - ku, ja
 tõu - sup päev ja õh - tu pas - tab kuu, ja

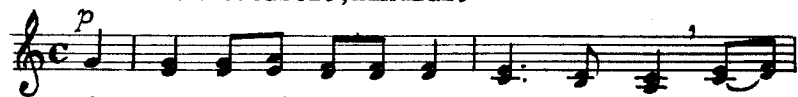
tõu - su om - mu - ku. õh - tu pas - tab kuu.

ON TUNNE, MIS TUHANDEID ÜHENDAB

R. TIIDOSOO

E. AAV

Pidulik-tõsiselt, kindlalt

1. On tunne, mis tuhandeid ühen-dab, seob

2. Kuis rüngab siin rahvas nii hoogsalt tööd ja

kok-ku noo-ri ja va-nu; on tunne, mis kõiki meid

rü-hib aa-de-te poole! Mu sõber, vend, õde, kas

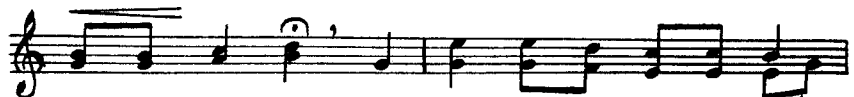
pü-hen-dab, viib ü-hi-se al-ta-ri ma-nu. Kas

kaa-sa lööd? Suur võit kroonib ü-hi-se hoole. Üks

valdab meid mure, kas hellitab rõõm, jääb samaks too tunne, jääb

i-ha meid köitku, üks ju-malik arm: meid a-la-ti si-du-gu

sa-maks too lõõm: arm Ees-ti, me ko-du-maa

ko-du-maa vaim! Õnn sul-le, me e-ma-ke

vas-tu, arm Ees-ti, me ko-du-maa vas-tu.

Ees-ti, õnn sul-le, me e-ma-ke Ees-ti.

SU PÕHJAMAA PÄIKESE KULLAST

M. UNIVER

T. VETIK

Hoogsalt

1. Su Põhjamaa päikese kullast, su õhust, su veest ja su

2. Sa os-kasid, tundsid ja teadsid, mu sü-dame tuksu-ma

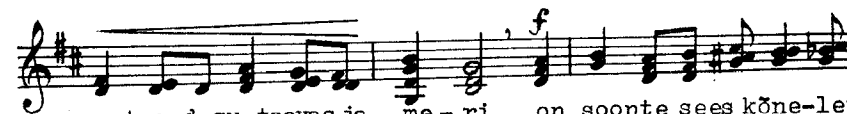
3. Mu Looja sind kaitsku ja kandku, sul' rahu ja õnnistust

mul-last ma sün-di-sin, ko-du-maa! Su

sead-sid, nüüd sul-le tuk-sub ta! Nii

and-ku, ta arm ol-gu si-nu-ga! Jää

met-sad, su taevas ja me-ri on soonte sees kõne-lev

rõõmus ja õnnes, mis hur-mav, kui mu-res ja valus, mis

õit-se-ma ae-ga-de me-res, riik Põhjamaa riiki-de

ve-ri, mis tä-nab sind lõp-ma-

sur-mav, sa, Ees-ti, mu ko-du-

pe-res, sa, Ees-ti, mu ko-du-

ta, mis tä-nab sind lõp-ma-ta.

maa, sa, Ees-ti, mu ko-du-maa!

maa, sa, Ees-ti, mu ko-du-maa!

TERVITUS

L. KOIDULA

T. VETTIK

Mehiselt

1. Teid ma ter-vi-tan, Ees-ti-maa po-jad
2. Me-hi-sel' mee-le-le a-su-ta ko-da,

kel-lel kul-mud kuu-mavad töös, kel-lel sü-da-med
priiusel pü-henend eestlaste muld! Mul-ju sa mu-dasse

rin-da-des soojad, sel-gi-nud si-hid sil-ma-de ees!
ti-ge-da o-da val-ge-le tõu-se-ja vai-mu-kuld!

Ka-ob
I-ga-vest kaob põ-line põud, il-mub i-samaal

tei-e jõud! I-ga-vest kaob põ-li-ne põud,

Laialt

il-mub i-sa-maal tei-e jõud!

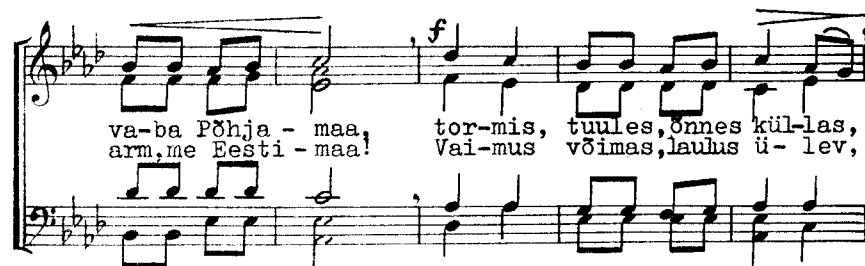
PÜHA, PÕLINE JA ÜLLAS

J. AAVIK

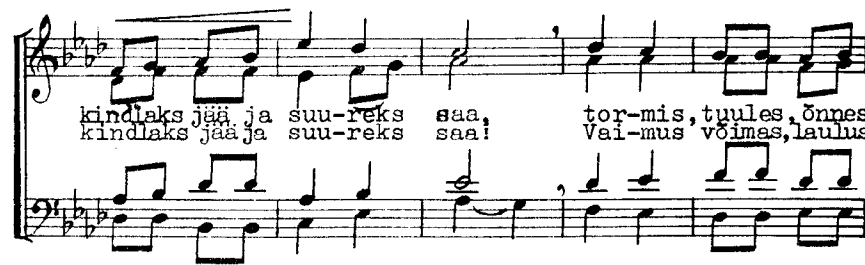
Tõsiselt, pühalikult

1. Pü-ha, põ-li-ne ja ül-las, va-na
2. Ju-mal val-va-ku su ü-le mei-e

va-ba Põn-ja-maa, tor-mis, tuules õnnes kül-las,
arm, me Eesti-maa! Vai-mus võimas, laulus ü-lev,

kindlaks jää ja suu-reks saa, tor-mis, tuules õnnes
kindlaks jää ja suu-reks saa! Vai-mus võimas, laulus

kül-las, kindlaks jää ja suu-reks saa!
ü-lev, kindlaks jää ja suu-reks saa!

HOIA, JUMAL, EESTIT

L. RAUDKEPP

J. AAVIK

Andantino

mp

1. Hoi-a, Ju-mal, Eestit, mei-e ko-du-maad.
2. Õn-nis-ta me rahvast, saa-da ko-su-mist.

mf

Kaitse te-da kal-list, mei-e arm-sa-mat.
Pu-has-ta meid kur-jast, an-na kas-va-mist.

f

Ra-hu, töö ja kai-nus ol-gu Ees-ti kroon,
Ai-ta või-ta vae-vad, vä-gev kaitse-ja!

mf

ven-na ar-mu suu-rus te-ma või-mu troon.
Jõu-du and-ku tae-vad sul-le, ko-du-maa!

MU ISAMAA ON MINU ARM

L. KÕIDULA

G. ERNESAKS

Pühalikult

1. Mu i-sa-maa on minu arm, kel südant an-nud
2. Mu i-sa-maa on minu arm, ei te-da jä-ta
3. Mu i-sa-maa on minu arm, ja ta-han pu-ha-

2.3.

ma, sull' laulan ma, mu ü-lem õnn, mu õitsev Eesti-ma, ja peaksin sa-da sur-ma ma see-pärast su-re-ta. Su rüpe-hei-dan u-ne-le, mu pü-ha Eesti-

2.3.

maa. Sull' laulan ma, mu ü-lem õnn, mu õitsev Eesti-ma. Ja peaksin sa-da sur-ma ma see-pärast su-re-maa. Su rüpe-hei-dan u-ne-le, mu pü-ha Ees-ti-

maa. Su va-lu sü-da-mes mul keeb, su õnn ja ma. Kas laimab vöö-ra ka-de-dus, sa siis-ki maa. Su linnud und mul lau-la-vad, mu pör-must

rõõm mind rõõmsaks teeb, su õnn ja rõõm mind e-lad sü-da-mes, sa siis-ki e-lad lil-li õit-se-tad, mu pör-must lil-li

rõõmsaks teeb, mu i-sa-maa, mu i-sa-maa.
sü-da-mes, mu i-sa-maa, mu i-sa-maa.
õit-se-tad, mu i-sa-maa, mu i-sa-maa.

UUEKS TÕUSUKS

J. SÜTISTE

V. RITMAN

Marsi tempos

1. Vir - gu uu - eks tõu - suks, rah - va sü - da,

2. Saa - gu rõõ - muks rühk ja sü - dam - lik - kus

tõu - se, vi - sa - duses hin - ges - tu! Te - o - ta - he ol - gu

uu - e põlve võimsaks sirgu - des. Mei - e sü - ni - ra - ja

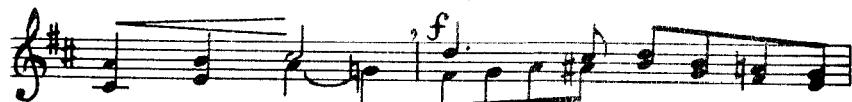
mei - le pü - ha, kest - ku liikmeis püü - de pin - gu - tus.

vae - sus, rikkus tõus - ku sõ - nuks uu - es kiirgu - ses.

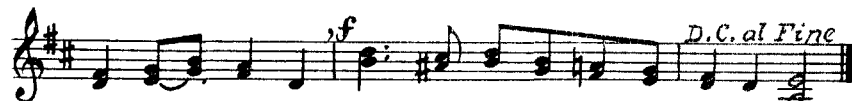
Kan - ge - la - se meeli ko - du va - jab, uu - de ilma ot - sib

Me - he jõudu nõuab raudne sajang, nõuab julget e - lu -

kä - si ust. Är - gu tul - gu mei - e

rüh - da - mist. See, kes laulda suudab

ram - mu a - lang, är - gu tulgu meelte vä - si - mus.

sel - lel a - jal, lau - lab rah - va vastset sündimist.

LAUL PÕHJAMAAST

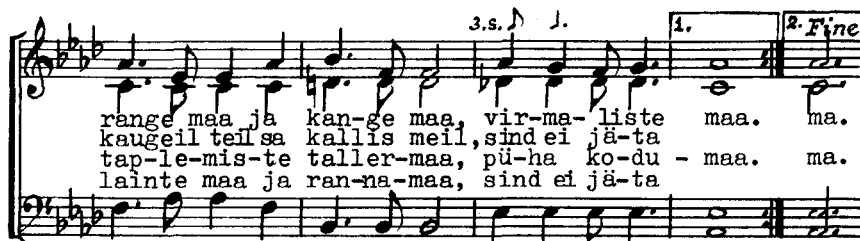
E. VETEMAA

Ü. VINTER

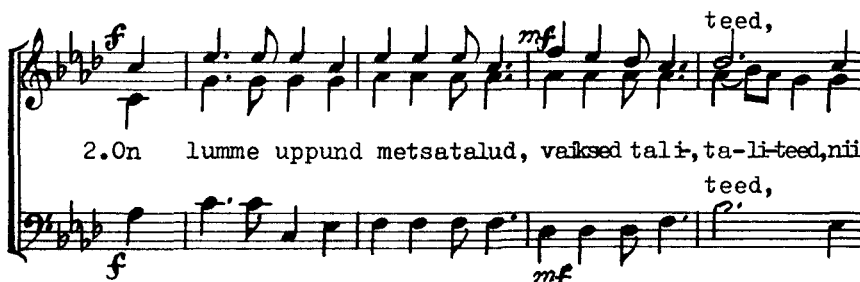

1. Põhjamaa, me sü - ni - maa, tuulte ja tuisu - õõ - de maa,
iidsete kuuse - laante maa

3. Põhjamaa, me sü - ni - maa, kar - mide meeste kallis maa,
hingessind ikka kannan ma,

range maa ja kan - ge maa, vir - ma - liste maa. ma.
kaugel teilsa kallis meil, sind ei jä - ta
tap - le - mis - te taller - maa, pü - ha ko - du - maa. ma.
laante maa ja ran - na - maa, sind ei jä - ta

2. On lumme uppund metsatalud, valksed tali - ta - li - teed, nii

teed,

hellad on su ai - sa - kellad, lu - mel laulvad need.

D.C. al Fine

EESTI MEES JA TEMA SUGU

RAHVALUULE

V. TORMIS

Parajalt (♩)

T. 8

B. *p* >

Solo > *Mm...*

f (Jmiteerida vana rahvalaulikut)

8 Ees - ti mees ja te - ma su - gu, neist ei pee - ta

8 kus - kil lu - gu. Ees - ti mees ja te - ma su - gu,

8 neist ei pee - ta kus - kil lu - gu.

p (ahelhingamine)

8 Mõt - le, Ees - ti me - he su - gu,

8

8 mõt - le Ees - ti me - he su - gu, mõt - le Ees - ti

8 me - he su - gu, miks ei pee - ta si - nust lu - gu?

8

8 Mõt - le, Ees - ti me - he su - gu, miks ei pee - ta

8 mui - du jääd sa ko - dust

8 si - nust lu - gu?

8 il - ma. Ol - gu sel - get meelt ja sil - ma,

VIRUMAA JA PANDIVERE

H. RUNNEL.

V. TORMIS

8 mui - du jääd sa ko - dust il - ma. Hoi - a mõ - ni -

8 kord ka kok - ku, ä - ra vi - ri - se, löö

8 lok - ku! Hoi - a mõ - ni - kord ka kok - ku,

*) Lokulaud:

8 ä - ra vi - ri - se, löö lok - ku!

(Lokulaud)

Sempre *f*

Repet. ad libitum
Fine

*) Lokulaul on suurelt: KABALA

Andante pesante

mf tenuto

S.
A.
T.
B.

Na - gu hii - gel - loo - ma ke - re, na - gu hii - gel -

loo - ma ke - re 1. vap - pub pae - ne Pan - di - ve - re,
2. Vi - rust, Võ - rust, Jär - vast, Harjust,
3. tõt - tab ap - pi tu - hat karjust,

1.-3.oo...

cresc.

vap - pub pae - ne Pan - di - ve - re.
Vi - rust, Võ - rust, Jäe - vast, Harjust
tõt - tab ap - pi tu - hat karjust, suu - ril sil - mil

oo...

pai - sub voo - riks, suu - ril sil - mil pai - sub voo - riks,

kas-vab ko - hu - ta-vaks koo-riks, kas - vab ko - hu -

oo...

tavaks kooriks. Vi - ru - maa ja Pandi - ve - re,

Vi - ru - maa ja Pan - di - ve - re mu - re täi - dab

maa ja me - re, mu - re täi - dab maa ja mere!

Vi - ru - maa ja Pan - di - ve - re, si - nu eest ma

pandin ve - re!
Vi - ru - maa ja Pan - di - ve - re,

Vi - ru - maa ja Pan - di - ve - re, (ee)
si - nu eest ma

si - nu eest ma pan - din ve - re.
pan - din ve - re,

Tae - vas, an - na veel-kord jõudu, tae-vas an - na

(ee)

veel-kord jõu-du Vi-rul või-ta sur-ma sõu-du,

(uu)

Vi - rul või - ta sur-ma sõu - du.

Tae - vas, an - na veel-kord jõudu.

ÄRKAMISE AEG

R. EESPERE

R. EESPERE

mp Meri siin seisma jäi, keegi peatas ta, kallas veest jagu sai,

kaldast algas maa: tasane, kullane, kivine, mullane,

mf 1. Peagi siin kokku said
pilvine, tuuline, ootust täis. *f* 2. Tulega, mõõgaga
mf 3. Isa meelt, emakeelt

e - simem ja taat, vaevaga kodulõid, lapsed majja töid.
tu - li võõras mees, häda tõi, valu tõi, võõrast leiba söi.
hoian sellel maal, taadimaa, memmemaa endiselt on ta:

O - li õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt, oli töö, oli vaev
langes taat, memmeke, lapseas vennake, pisaraist märjaks sai
tasane, kullane, kivine, mullane, pilvine, tuuline,

dim. sellel maal. *pp (3x p)* *poco cresc.*
ko - gu maa. Estimaa, Estimaa, o - led mu kodumaa,
oo - tüst täis.

o - led mu hin - gele lä - he - dal. Eesti - maa, Estimaa,

poco cresc. *dim.*
o - led mu ko - du - maa, o - led mu sü - da - mes sü - ga - val.

f *cresc.* *f* *poco rit.*
(*Re maioris*)
Estimaa, ... o - led mu sü - da - mes sü - ga - val.

MU KODU

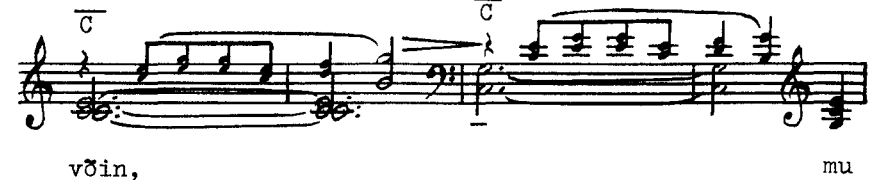
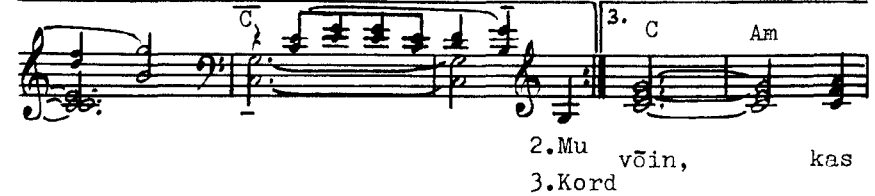
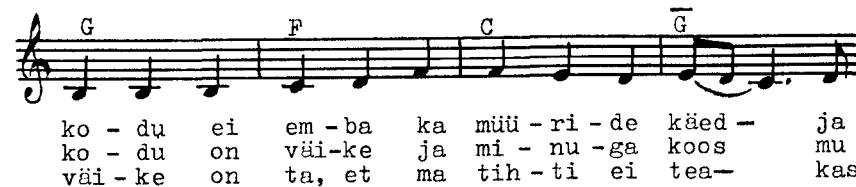
J. SAAR

U. NAISOO

Moderato

1. Mu

KODULAUL

FILMIST „NUKITSAMEES“

J. VIIDING

O. EHALA

MMJ=160

G Bm Em D D4 D G

Saade: * * * Bass: * * * G D G Bm F# B Em B E D4 DA D

1.-3. Mis on kodu, kus on ko-du, kus on kodu-koht?

G D G Bm F# B Em D D4 D

Mis on ko-du, kus on ko-du, kus on ko-du-

G D 2. Em D D4 D G

koht? kus on ko-du - koht?

Eb Arpeggiato D# Gb Db

1. Ko-du, see lõhn ei o - le ri - ko - da, ne,
2. Ko-du, on e - ri - li - ne,
3. Ko-dus mõ - ni väi - ke a - si

Eb F7 Bb

mil-lel a kent, uks.
ko - du värv ja maik.
kor - ra - ga on suur.

Eb Db Gb

Il - ma ko - du - tun - de
Ko - du on nii i - me
Ko - du o - le me

F# Ab Eb Bb4

ta me jää - me ko - du - tuks.
li - ne ta - va li - ne paik.
i - se: väi - ke - ne ja suur.

Bb C Db Ab Eb Ab+ E

Il - ma ko - du - tun - de
Ko - du on nii i - me
Ko - du o - le me

Fm Eb Ab Bb4 Bb C Ritmo G C

ta me jää - me ko - du - tuks.
li - ne ta - va li - ne paik.
i - se: väi - ke - ne ja suur.

Em B E Am E A D (2x) G 1.x tenuto, 2.x ritmo

See on ko-du,

Bm poco a poco accel. Em D4 D / G

siin on ko-du, siin on ko-du-koht! See on ko-du,

Bm Em D D4 D G G D A tempo E A

siin on kodu, siin on kodu-koht! See on kodu,

C#m G# C# F#m C# F# E4 E B E

siin on ko-du, siin on ko-du-koht!

A C#m 2. x ritenuto ja lõpus 1. F#m E E4 E

See on ko-du, siin on ko-du, siin on kodu-

A 2. F#m E E4 E A

koht! siin on ko-du - koht!

MAA TULEB TÄITA LASTEGA

H. RUNNEL

V. TOOMEMETS

Maa tu-^Dleb täi-^Gta laste-^Aga ja täi-^Dta laste-^Glas-^Ate-^Dga, ja las-^Gte-^Alas-^Dte-^Glas-^Ate-^Dga, maa tu-^Aleb täi-^Dta las-^Gte-^Aga, ja lau-^Dlu-^Ade ja tu-^Gleb täi-^Ata las-^Dte-^Gga ja kõi-^Age vas-^Dtu või-^Gdel-^Ada, mis las-^Gte-^Aga ja las-^Gte-^Alas-^Gte-^Alas-^Ate-^Gga, kui vöö-^Gras-^Atav või vae-^Gnu-^Alik, mis vae-^Gnu-^Alik või o-^Dlev ta-^Ghab o-^Gle-^Gmist ja tu-^Gle-^Gvik-^Gku va-^Dle-^Glik, ja või-^Gdel-^Dda, kus või-^Ama-^Glik, kus tu-^Ale-^Gmist, maa tu-^Dleb täi-^Gta las-^Dte-^Aga, maa või-^Ama-^Glik ning va-^Dja-^Glik, sest e-^Dlu kõik on o-^Gma en-^Ada las-^Dte-^Aga, ja lau-^Glu-^Ade ja a-^Dja-^Alik ja las-^Dte-^Dle jääb tu-^Gle-^Avik. Maa las-^Gte-^Aga, maa tu-^Dleb täi-^Ata las-^Dte-^Aga.

OMA MAA

R. LINNA

G. KRIIK

2 takti=6 sek. Viis keskmises rütmis

Kaardi
pealt o-^Gma maad ot-^Gsi-^D ma ma ei pea, kinni-^Gsilmi võin lei-^Gda ta sealt. Ü-^Ghel pool me-^Dre-^Gpiir, teisal met-^Dsa-^Dde viir, nõnda väi-^Gke-^Dne on-^Ggi mu maa. 1. Põllud meil sirged ja 2. Põhja-^Gmaa päike ei mullad on head, põl-^Glu-^Dmees töö hinda peab. hel-^Gli-^Dta meid, kal-^Glilt on käes meie leib. Ku-^Dke ja koi-^{Em}duga sammu ta peab, kui ainult il-^Cma-^Gga Ka-^Dre-^Gda käega peableppi-^Gma heid, kui o-^Dma arm-^Gsa-^Dmät veaks. ^{1.2.} Kaardi maa. ^{3.} Kaardi pealt o-^Gma maad ot-^Gsi-^G ma ma ei pea, kinni-^Dsilmi võin lei-^Ada ta sealt. Ü-^Dhel pool me-^Are-^Dpiir, teisal met-^Asa-^Dde viir, nõn-^Ada väi-^Eke-^Dne on-^Agi mu maa. Nõnda väi-^Eke-^Ene on Eesti-^Amaa, nõn-^Dda väi-^Ake-^Ene on Ees-^Ati-^Amaa.

EESTIMAA

J. KASK, T. TASA, M. ZILMER

M. ZILMER

1. Tu - han-ded kü - lad, tu-han-ded ta-lud
 2. Kül- va- sid vil- ja, lõi-ka-sid vil-ja
 3. Lap-sed sü-n-di - sid, sir-gu-sid suu-reks,
 4. Rän-da- sid rin-gi, kand-sid kin-gi

lai-a - li Ees-ti -maal. Sü-n-di-nud nen-des
 va-na - va-ne-mad. Tä-his - tae-vest
 võõrdu-sid metsast ja maast. Re-bi-des pu - ruks
 pas-tel-de ase-mel nad. Ot-si-sid õn - ne

ka - du - nud põl-ved, va-na - va-ne - mad.
 lu - ge - sid il - ma, las-te-le saatust nad.
 põ - li - sed juu-red, ko-dust lahkusid nad.
 a - va - li - sil - mi, õnn jäi neil leidma - ta.

Oo, Ees-ti-maa, oo, sü-n-ni-maa,

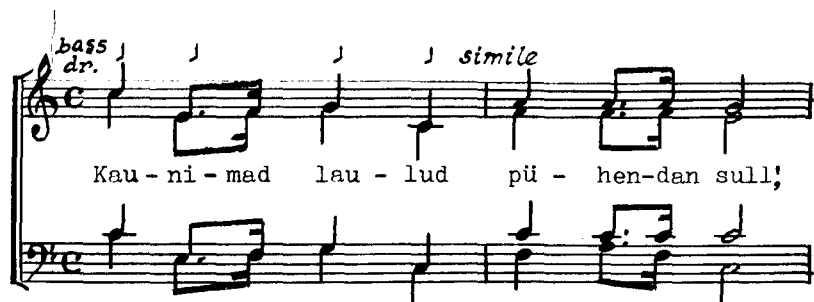
ku-ni su küla veel e-lab, e - lad si-na ka.

5 ÄRKAMISAEGSET LAULU

J. LEESMENT

A. MATTIISEN

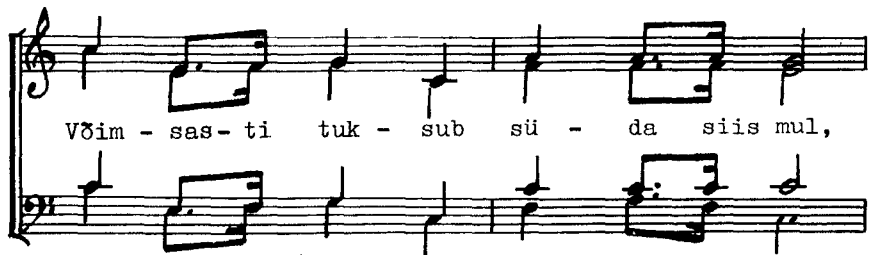
KAUNIMAD LAULUD

Kau-ni-mad lau - lud pü - hen-dan sull!

va - ne - ma - test ar - mas - tatud kal - lis ko - du - maa!

Võim - sas - ti tuk - sub sü - da siis mul,

kui sul - le lau - lan, mu i - sa - maa.

simile

1. Kau-nimad laulud laul-ma-ta jäid
 2. Kau-nimad kõ-ned kuul-ma-ta jäid

loosungite lip-pude lubaduste lõputus reas.
 selgituste sulgistuste saladuste sõgedas reas.

Kau - nimad soovid
 Kau - nimad viisid

täit-mata jäid rahulo-lu-rublade ja
 võt-ma-ta jäid mainitsuste mure de ja

Kau-a siin tuultele
 ruma-luste lõ-putus reas.
 mõttetuste ma-dalas reas.

a - va - tud õu - es oo - da - tud i - ga - vest und,
 kerja - ta loo - tis, vilets ja väeti on see,

midagi äk - ki end liigutas põu - es, o - ll see seesmine surd?
 keelude kus - te kes jäändseid jõe - tis, kividest puhastab tee.

Veel laulmata on kau-nimad laulud ja vöö - rastav
 veel võitmata. Nüüd süütama peab kahest otsast pիրրud,
 mis sii-a-maa-ni on läitma-ta. Kau - ni - mad
 lau - lud pü - hen-dan sull'. Kau - ni - mad
 lau - lud.

Veel laulma-ta on
 kaunimad laulud ja vöörastav veel võitmata, nüüd süütama peab
 kahest otsast pիրրud, mis siimaa-ni on läitmata.
 Kau - ni - mad lau - lud.

SIND SURMANI

Am *Koor a capella*

Mingem ü-les mä-ge - del-le tuule
 ör - na õ - hu - le. Vaatkem al-la o - ru
 põh- ja ü-le lillehiil-gu-se.

Hüüd- kem kõik nüüd al-la orgu:
 pea - ta - ge Las-na - mäe! Hüüd- kem kõik nüüd
 al - la or-gu: pea - ta - ge,
 pea - ta - ge
 Lasnamäe!

Sind sur- mani küll
 ta - han ma kalliks pi-da - da,
 mu õitsev Eesti ra - da, mu lehkav i - sa -
 maa. Kuis, maa, nii het - lalt hoi - ad sa
 lapsi kä- te pääl, neil annad lei- ba,
 ka- tet, sa viimast a - set veel. Samad sõnad,
 sa- ma viis kes meid hoi- da ssaavad,
 sama - moodi nagu siis õitseb ristak ja
 väri- sevad haa - vad.

D E F#m7 D Bm7 E7 A

Kuid
 siis - ki veel lei - an su silmist pi - saraid.
 Mu Eesti-maa, oh loo - da
 ehk nüüd need ajad muutuvad. Samad sõ - nad,
 sama viis, sama tõrksad tä - hed,
 sama lihtsalt vä - ri - se - vad haa - vad. Kuis
 on su põ - jad va - gad, nii vaprad tu - ge - vad,
 su tütreid nagu lil - led nad õitsevad nagu -
 sad. Sa - mad sõ - nad, sa - ma viis
 kas meid hoi - da saavad, sa - ma moodi
 nagu siis õitseb ristik ja nagu siis
 mis hingest tulnud hinge lä - heb.

ISAMAA ILU HOIELDES

8va

Koor + solist
 I - sa-maa i - lu
 hoi - el - des. Vaen-lase vas - tu
 või - del - des: pane tähele, pane
 8va

tähele, pane tähele, pane tähele!

Em (2, 4, 7, 6, ad lib.)

Solist + *Koor*

1. Kui sina usud enda - as-se, kui sina usud en-da-as-se
 2. Kui sina usud hundi juttu, kui sina usud tonni jut-tu
 3. Kui sina vajud va-le-desse, kui sina vajud va-le-des-se
 4. Kui sina usud enda - as-se, kui sina usud en-da-as-se

Solist + *Koor*

a - ru - ka - te ar - va - misse, a - ru - ka - te ar - va - misse
 kardad koerte klähvi - mi - si, kardad koerte klähvi - mi - si
 u - pa - kille u - ne - desse, u - pa - kille u - ne - desse
 siis sina u - sud rah - va - as - se, siis sina u - sud rah - va - as - se

Solist + *Koor*

tu - ge - va - te turja - desse, tu - ge - va - te turja - desse,
 kuulad sakste sa - ja - tu - si, kuulad sakste sa - ja - tu - si,
 kä - pa - kille kä - su al - la, kä - pa - kille kä - su al - la
 ta - lu - desse tar - ku - sesse, ta - lu - desse tarku - sesse

Solist + *Koor*

va - ne - ma - te vä - ge - vus - se, va - ne - ma - te vä - ge - vus - se,
 kannu - poi - ste kaeba - mi - si, kannu - poi - ste kaeba - mi - si
 rööt - sakille rub - la al - la, rööt - sakille rubla al - la
 õ - pe - tusse õi - gu - ses - se, õ - pe - tusse õi - gu - ses - se

C (2, 4, M7 ad lib.)

Solist + *Koor*

noorte meeste nobe - dusse, noorte meeste nobe - dusse,
 saama - meeste salva - mi - si, saama - meeste salva - mi - si
 siis sead kirbud ku - be - messe, siis sead kirbud ku - be - messe
 ko - du - ko - ha kaa - si - kusse, ko - du - ko - ha kaa - si - kusse

Solist + *Koor*

õ - de - des - se, venda - desse, õ - de - desse, venda - desse
 mada - la - te manit - su - si, mada - la - te ma - nit - su - si
 sü - ge - li - sed sü - da - messe, sü - ge - li - sed sü - da - mes - se
 pilve - piiril pääsu - kes - se, pilve - piiril pääsu - kes - se

Am7

Solist + *Koor*

en - ne kõike en - da - as - se, en - ne kõike en - da - as - se,
 sõ - ge - da - te sõitle - mi - si, sõ - ge - da - te sõitle - mi - si
 paised pä - he, kondid kõhtu, paised pähe, kondid kõhtu
 siis saad vaimu vä - ge - va, siis saad vaimu vä - ge - va

F *Solist* G Am F + *Koor* G

siis saad põl - ve pa - re - ma, siis saad põlve
 siis ei saa sa mi - da - gi, siis ei saa sa
 siis sa lä - hed põrgus - se, siis sa lä - hed
 siis saad põl - ve pa - re - ma, siis saad põl - ve

pa - re - ma.
 mi - da - gi.
 põrgus - se.
 pa - re - ma.

8va ----- (sim.)

EESTLANE OLEN JA EESTLASEKS JÄÄN

Tu-hat kor - da tuhat püsi-jat
 kor - da kas võia - la - ta tuhat aas - tat
 tõu - su mitte lui - gelend o - ma
 rah - vust maha sa - la - ta sama ränk on
 na - gu orjaks müü - a end. Eestlane olen ja
 eest - laseks jään, kui mindeestlaseks loo - di.
 Eest - lane ol - la on uh - ke ja hää vabalt vaari - sa
 moo - di. Mm... Jah: just nõnda va - balt vaari - sa
 moo - di. Tuhad kõu - e - hää - l - selt kü - si - jat
 va - ba me - ri. Põlis - talud. Püha muld.

Tu-hat kor - da tuhat püsi-jat
 kõige kius - te e - lus hoiab pü - ha
 tuld. moo - di. Nende me - histe
 mees - te moo - di. Mm...
 Eestlane olen ja
 eestlaseks jään kui mindeestlaseks loo - di.
 Eest - lane ol - la on uh - ke ja hää vabalt vaari - sa
 moo - di. Mm... Jah: just nõnda vabalt vaari - sa
 moo - di. Mm... Jah: just nõnda *poco a poco rit.* vabalt vaari - sa moo - di.
 Nende mehiste mees - te moo - di.

SISUKORD

- A. Kunileid (L. Koidula). Mu isamaa on minu arm 3
F. Pacius (J. V. Jannsen). Mu isamaa, mu õnn ja rõõm 4
E. Võrk (E. Remmelgas). Isamaale 4
E. Võrk (M. Lipp). Eesti lipp 5
A. Kunileid (L. Koidula). Sind surmani 6
K. A. Hermann (Rahvaluule). Isamaa mälestus 7
F. Saebelmann (P. Ruubel). Kaunimad laulud 8
M. Härma (A. Kaljuvald). Veel kaitse, kange Kalev 9
M. Härma (J. M. Eisen). Isamaa, õitse sa! 10
A. Thomson (C. R. Linnutaja). Oh mu ilus isamaja 11
Eesti rahvaviis (L. Koidula). Miks sa nutad, lillekene 11
A. Krull. Tulge kokku, Eesti pojad 12
J. Kappel (A. Grenzstein). Võõrsil 13
J. Kappel. Oh Eesti isamaa 14
J. Kappel (M. Eisen). Eestlane olen ja eestlaseks jään 15
J. Kappel (M. Lipp). Kostke, laulud, eesti keeles 17
K. A. Hermann (M. Veske). Minge üles mägedele 18
A. Läte (M. Lipp). Ärka üles, isamaa! 19
A. Läte. Kus Põhjalahe kohiseb (Oh kallis, kaunis Põhjala) 20
Eesti rahvaviis (L. Koidula). Meil aiaäärne tänavas 21
Saksa viis. (M. Körber). Mu isamaa armas 21
J. Ennola (L. Koidula järgi). Isamaa hiilgaval pinnalla paistab 22
M. Härma (M. Veske). Isatalust lahkudes 23
A. Kapp (E. Wöhrmann-Leemets). Pühendus 23
K. Türrpu (P. Grünfeldt). Mu Eestimaa 24
M. Saar (J. Kask). Mu rannikmaa 25
R. Päts (G. Suits). Ühte laulu tahaks laulda 26
J. Simm (H. Adamson). Mulgimaale 27
E. Aav (R. Tiidosoo). On tunne, mis tuhandeid ühendab 28
T. Vettik (M. Univer). Su Põhjamaa päikese kullast 29
T. Vettik (L. Koidula). Tervitus 30
J. Aavik. Püha, põline ja üllas 31
J. Aavik (L. Raudkepp). Hoia, Jumal, Eestit 32
G. Ernesaks (L. Koidula). Mu isamaa on minu arm 33
V. Reiman (J. Sütiste). Uueks tõusuks 34
Ü. Vinter (E. Vetemaa). Laul Põhjamaast 35
V. Tormis (Rahvaluule). Eesti mees ja tema sugu 36
V. Tormis (H. Runnel). Virumaa ja Pandivere 39
R. Eespere (R. Eespere). Ärkamise aeg 43
U. Naissoo (J. Saar). Mu kodu 44
O. Ehala (J. Viiding). Kodulaul. Filmist „Nukitsamees“ 46
V. Toomemets (H. Runnel). Maa tuleb täita lastega 48
G. Kriik (R. Linna). Oma maa 49
M. Zilmer (J. Kask, T. Tasa, M. Zilmer). Eestimaa 50
A. Mattiisen (J. Leesment). 5 ärkamisaegset laulu
 Kaunimad laulud 51
 Mingem üles 54
 Sind surmani 57
 Isamaa ilu hoieldes 59
 Eestlane olen ja eestlaseks jään 62

EESTI ISAMAALISI LAULE

Kogumik tutvustab laiemalt levinud eesti isamaalisi laule alates A. Kunileidi lauludest „Mu isamaa on minu arm“ ja „Sind surmani“ Eesti I Üldlaulupeo repertuaarist 1869. a. ja lõpetades A. Mattiiseni—J. Leesmenti ärkamisaegsete lauludega kuumadelt juunipäevadelt 1988